

- 30 Necnon ex ipso furiebat in extima verba,
 Omnia quae veteri de foedere cumque locutus
 Dura videntur eis, merito quia corde gravatis.“
- II, 215 ff.: „Quid? caro si moritur nec spes datur ulla salutis,
 Quas habuit causas hominem se fingere Christus
 Et medicare homines aut curam carnis habere?
 Si revocat paucos, cur non revocavit et omnes?“
- II, 240 f.: „Ergo caro et sanguis dei regno digna negatur,
 Tamquam sit Paulus proprie de carne locutus.“
- III, 29: „Est Abraham, cuius gnatos vos esse negatis.“
- III, 296ff.: „Atque Pio suscepit Anicetus ordine sortem,
 Sub quo Marcion hic veniens, nova Pontica pestis,
 Nondum secretum facinus suo corde reclusum,
 Passim vulgo loquens latebrosa perfidus arte.
 300 Sed postquam coepit mortis proferre sagittas,
 Abiectus merito tam saevi criminis auctor,
 A sanctis reprobis patuit mirabile monstrum.“¹
- IV, 47: „Iudicium durum, sententia saeva videtur.“²
- IV, 50: „Quod crudele putes, hoc est pietatis honestum.“³
- IV, 57 ff.: „Cur deus ergo iubet pecorum sibi sanguine fundi,
 Legeque constringit, ne quis transcenderet errans
 In populo, lapidum praesenti morte minatus?
 60 Atque iterum haec reprobat, negat haec sibi munera
 grata,
 Corripiens plebem peccati examine pressam,
 Ipse iubet verax, iustus simul ipse repellit?“
- IV, 215 ff.: „Sic igitur lex et miri cecinere prophetae,
 Omnia sic coniuncta vigent, Veterisque Novique
 Foederis, illa sacra et verborum immania dicta.
 Sic et apostolicae voces testantur ubique,
 Nec quidquam Veteris non est Novo denique iunctum.
 220 Sic errant, et dictorum sic facta retorquent
 Qui falsas finxere vias; dominumque deumque
 Aeternum regem, qui tantum protulit orbem,

1 Vorher geht ein Bericht über Cerdo; s. o. S. 34*.

2 Marcionitischer Tadel der Sintflut.

3 Marcionitischer Tadel der Gerichts über Sodom.